Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
NIILO JÄÄSKINEN
prednesené 29. marca 2012 [1]

Vec C-509/10

Josef Geistbeck,
Thomas Geistbeck
proti
Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

[návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Bundesgerichtshof (Nemecko)]

„Duševné a priemyselné vlastníctvo — Nariadenie (ES) č. 2100/94 — Režim ochrany odrôd rastlín v rámci Spoločenstva — Povinnosť zaplatiť majiteľovi práv primerané odškodnenie a nahradiť spôsobenú škodu — Kritériá na určenie primeraného odškodnenia — Porušenie práv — Nariadenie (ES) č. 1768/95 — Výsada poľnohospodárov — Náklady na kontrolu a dohľad“

I – Úvod

1. Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko), sa týka najmä výkladu článkov 14 a 94 nariadenia č. 2100/94 o právach spoločenstva k odrodám rastlín [2] (ďalej len „základné nariadenie“), ako aj nariadenia (ES) č. 1768/95 [3] (ďalej len „vykonávacie nariadenie“), ktoré ustanovuje pravidlá poľnohospodárskych výnimiek pre potreby článku 14 ods. 3 základného nariadenia.

2. Spor, o ktorom vnútroštátny súd rozhoduje, sa týka sporu medzi poľnohospodármi Josefom a Thomasom Geistbeckovcami (ďalej len „Geistbeckovci“) a spoločnosťou Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH (ďalej len „STV“), ktorá zastupuje záujmy majiteľov chránených odrôd rastlín Kuras, Quarta, Solara, Marabel a Secura. Tento spor sa v podstate týka vzťahu medzi výnimkou stanovenou v článku 14 základného nariadenia, nazývanou aj „výsada poľnohospodárov“, a výpočtom primeraného odškodnenia v zmysle článku 94 ods. 1 základného nariadenia, ktoré sa musí zaplatiť majiteľovi chránenej odrody rastlín v prípade porušenia práv.

3. Tento vnútroštátny súd konkrétnejšie vyzýva Súdny dvor, aby zodpovedal otázku týkajúcu sa metódy, ktorá sa má použiť na výpočet tohto primeraného odškodnenia, ktoré má zaplatiť poľnohospodár majiteľovi odrody rastlín v situácii, keď poľnohospodár, ktorý má v súlade s výsadou poľnohospodárov povolenie pestovať produkt zberu z vlastnej úrody, nenahlásil časť tejto novej plodiny, čím porušil svoje povinnosti poľnohospodára stanovené v článku 14 ods. 3 základného nariadenia, na základe ktorého nadobúda uvedená výsada účinnosť.

1 — Jazyk prednesu: francúzština.

2 — Nariadenie Rady z 27. júla 1994 (Ú. v. ES L 227, s. 1; Mim. vyd. 03/016, s. 390).

3 — Nariadenie Komisie z 24. júla 1995 (Ú. v. ES L 173, s. 14; Mim. vyd. 03/018, s. 63), zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 2605/98 z 3. decembra 1998 (Ú. v. ES L 328, s. 6; Mim. vyd. 03/024, s. 162).

4. Položené otázky vyžadujú aj vyváženie protichodných záujmov. Ako uviedol generálny advokát Ruiz-Jarabo Colomer, je potrebné zachovať rovnováhu medzi potrebou zvýšiť produkciu poľnohospodárskej aktivity a zabezpečiť poľnohospodársku výrobu, čo je prvoradým cieľom spoločnej poľnohospodárskej politiky, a potrebou zabezpečiť práva šľachtiteľov, ktorí sú činní v priemyselnej politike, vo výskume a vývoji a snažia sa nadobudnúť primeraný normatívny rámec na podporu svojich aktivít v rámci Európskej únie v súlade s cieľmi sledovanými predmetnou právnou úpravou. [4]

5. Táto vec teda umožní Súdnemu dvoru doplniť svoju judikatúru vychádzajúcu z rozsudku Schulin [5] a najmä spresniť si názor v oblasti primeraného odškodnenia v prípade, keď použitie odrôd rastlín predstavuje porušenie práva, ako aj vyjadriť sa o rovnováhe, ktorú je potrebné nájsť medzi záujmami, ktoré sú základom predmetnej právnej úpravy v oblasti ochrany odrôd rastlín v rámci Spoločenstva.

II – Právny rámec

A – *Základné nariadenie*

6. Z piateho odôvodnenia základného nariadenia [6] vyplýva, že s cieľom podnietiť šľachtenie a vývoj nových odrôd by sa mala v porovnaní so súčasnou situáciou zlepšiť ochrana všetkých šľachtiteľov.

7. Podľa sedemnásteho odôvodnenia tohto nariadenia musí vykonávanie práv Spoločenstva k odrodám rastlín podliehať obmedzeniam upraveným v ustanoveniach prijatých vo verejnom záujme.

8. V tejto súvislosti osemnáste odôvodnenie tohto nariadenia spresňuje, že verejný záujem uvedený v predchádzajúcom bode zahŕňa aj ochranu poľnohospodárskej výroby a že na tento účel sa vyžaduje, aby bolo poľnohospodárom povolené za určitých podmienok používať produkt zberu na rozmnožovanie.

9. Podľa článku 11 ods. 1 základného nariadenia má nárok na práva Spoločenstva k odrodám rastlín šľachtiteľ, teda „osoba, ktorá odrodu vyšľachtila alebo objavila a vyvinula, alebo jej právny nástupca“.

10. Článok 13 základného nariadenia s názvom „Práva majiteľa práv spoločenstva k odrodám rastlín a zakázané konanie“ stanovuje:

„1. Vlastníctvo práv Spoločenstva k odrodám má za účinok, že majiteľ alebo majitelia práva Spoločenstva k odrodám, ďalej nazývaní iba ‚majitelia‘, majú nárok na vykonávanie činností stanovených v odseku 2.

2. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článkov 15 a 16, si nasledujúce činnosti, týkajúce sa množiteľského materiálu odrôd alebo zozberaného materiálu chránenej odrody, ďalej spoločne nazývané iba ‚materiál‘, vyžadujú povolenie majiteľa:

a) výroba alebo reprodukcia (množenie);

…

4 — Pozri v tomto zmysle body 22 a 23 návrhov, ktoré predniesol generálny advokát Ruiz-Jarabo Colomer vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 8. júna 2006, Deppe a i., C-7/05 až C-9/05, Zb. s. I-5045.

5 — Rozsudok z 10. apríla 2003, C-305/00, Zb. s. I-3525. Pozri tiež rozsudky z 11. marca 2004, Jäger, C-182/01, Zb. s. I-2263; zo 14. októbra 2004, Brangewitz, C-336/02, Zb. s. I-9801; Deppe a i., už citovaný, ako aj z 20. októbra 2011, Greenstar-Kanzi Europe, C-140/10, Zb. s. I-10075.

6 — Na medzinárodnej úrovni je ochrana nových odrôd rastlín predmetom dohovoru v rámci Svetovej organizácie duševného vlastníctva, teda Medzinárodného dohovoru o ochrane nových odrôd rastlín. Európske Spoločenstvo pristúpilo k tomuto dohovoru v roku 2005 [rozhodnutie Rady 2005/523/ES z 30. mája 2005, ktorým sa schvaľuje pristúpenie Európskeho spoločenstva k Medzinárodnému dohovoru o ochrane nových odrôd rastlín v znení revidovanom v Ženeve 19. marca 1991 (Ú. v. EÚ L 192, s. 63)]. Právna úprava Únie sa výrazne inšpirovala ustanoveniami tohto dohovoru.

Vydanie povolenia majiteľa môže podliehať podmienkam a obmedzeniam ním určeným.“

11. Výsada poľnohospodárov je upravená v článku 14 základného nariadenia takto:

„1. Napriek článku 13 [ods. 2] a s cieľom ochrany poľnohospodárskej výroby sa poľnohospodárom povoľuje používať s cieľom rozmnožovania (pestovania) na poli na ich vlastnej poľnohospodárskej usadlosti produkt zberu, ktorý získali na ich vlastnej poľnohospodárskej usadlosti sadením množiteľského materiálu odrody inej, než je hybridná alebo syntetická odroda, chránenej právom spoločenstva k odrodám rastlín.

…

3. Podmienky na nadobudnutie účinnosti výnimky stanovenej v odseku 1 a ochrany oprávnených záujmov šľachtiteľov a poľnohospodárov… sa stanovia… na základe týchto kritérií:

…

— malí poľnohospodári nie sú povinní platiť majiteľovi žiadnu odmenu…

…

— ostatní poľnohospodári sú povinní majiteľovi platiť spravodlivú odmenu, ktorá bude zreteľne nižšia než čiastka účtovaná za licencovanú produkciu množiteľského materiálu tej istej odrody v tej istej oblasti…

— sledovanie dodržiavania ustanovení tohto článku alebo ustanovení prijatých podľa tohto článku je výhradnou zodpovednosťou majiteľov…

— na požiadanie majiteľov im poľnohospodári a prevádzajúci spracovateľské služby poskytnú príslušné informácie…“

12. Článok 94 základného nariadenia, nazvaný „Porušovanie práv“, znie:

„1. Majiteľ môže zažalovať kohokoľvek, kto:

a) v súvislosti s odrodou, pre ktorú bolo udelené právo spoločenstva k odrodám rastlín, vykoná bez oprávnenia niektorú z činností uvedených v článku 13 ods. 2, alebo

…

s cieľom dosiahnutia zákazu takéhoto porušovania jeho práv, zaplatenia primeraného odškodnenia alebo oboch možností súčasne.

2. Ktokoľvek, kto takto konal, či už úmyselne alebo z nedbanlivosti, je taktiež zodpovedný za náhradu akýchkoľvek ďalších škôd, ktoré boli majiteľovi spôsobené takýmto konaním. V prípade nevedomej nedbanlivosti možno nárok na náhradu škôd znížiť tak, aby zodpovedal takejto nevedomej nedbanlivosti, avšak nikdy nie tak, aby náhrada škôd bola nižšia než výhoda, ktorú spôsobením škôd získala osoba, ktorá práva majiteľa porušila.“

B – *Vykonávacie nariadenie*

13. Podľa článku 3 ods. 2 vykonávacieho nariadenia môžu byť práva a povinnosti majiteľa vyplývajúce z ustanovení článku 14 základného nariadenia „uplatňované individuálnymi majiteľmi, kolektívne – niekoľkými majiteľmi alebo cez organizáciu majiteľov, ktorá je založená v spoločenstve na úrovni spoločenstva, národnej, regionálnej alebo miestnej úrovni“.

14. Článok 5 vykonávacieho nariadenia s názvom „Výška odmeňovania“ stanovuje:

„1. Výška primeraných odmien odvádzaných majiteľovi v zmysle článku 14 ods. 3, štvrtej zarážky základného nariadenia môže byť predmetom zmluvy medzi majiteľom a farmárom [poľnohospodárom – *neoficiálny preklad*].

2. Pokiaľ takáto zmluva nebola uzavretá alebo neplatí, výška odmien je primerane nižšia ako zisk z licenčnej produkcie [zreteľne nižšia ako suma účtovaná za licenčnú produkciu – *neoficiálny preklad*] množiteľského materiálu najnižšej úradne certifikovanej kategórie, tej istej odrody na tom istom území.

…

5. Pokiaľ podľa odseku 2 sa dohoda, ako sa na ňu odkazuje v odseku 4, neuplatňuje[,] náhrada [odmena – *neoficiálny preklad*], ktorá má byť vyplatená, bude predstavovať 50 % z čiastok, ktoré sú účtované pre licencovanú výrobu množiteľského materiálu, ako je to špecifikované v odseku 2.

…“

15. Článok 8 tohto nariadenia s názvom „Informácie poskytované farmárom [poľnohospodárom – *neoficiálny preklad*]“ stanovuje:

„1. Podrobnosti o príslušných informáciách, ktoré podáva farmár [poľnohospodár – *neoficiálny preklad*] majiteľovi v zmysle článku 14 ods. 3 šiesta zarážka základného nariadenia môžu byť predmetom zmluvy medzi príslušným majiteľom a farmárom [poľnohospodárom – *neoficiálny preklad*].

2. Ak takáto zmluva nie je uzatvorená, alebo nie je v platnosti, farmár [poľnohospodár bez – *neoficiálny preklad*] toho, aby boli ovplyvnené požadované informácie v zmysle ďalších právnych úprav spoločenstva, alebo v zmysle právnych úprav členských štátov, na požiadanie majiteľa poskytne príslušné informácie majiteľovi. Tieto body sa považujú za príslušné informácie:

…

b) informácia či farmár [poľnohospodár – *neoficiálny preklad*] využíval produkt zberu jednej alebo viacerých odrôd majiteľa na pestovanie na pozemku alebo pozemkoch [svojej] poľnohospodárskej usadlosti;

c) ak farmár [poľnohospodár – *neoficiálny preklad*] takto využíval odrodu, alebo odrody, množstvo zozbieraného produktu, ktoré farmár [poľnohospodár – *neoficiálny preklad*] použil v súlade s článkom 14 ods. 1 základného nariadenia;

…“

16. Článok 14 tohto nariadenia, ktoré upravuje monitoring dodržiavania ustanovení článku 14 základného nariadenia vykonávaný majiteľom, v odseku 1 stanovuje:

„… farmár [poľnohospodár – *neoficiálny preklad*] musí na požiadanie majiteľa:

a) predložiť dôkazné informácie v zmysle článku 8 formou dostupných príslušných dokumentov, ako sú faktúry, použité návesky alebo iné vhodné prostriedky…

…“

17. Podľa článku 16 ods. 1 vykonávacieho nariadenia:

„Monitoring vykonáva majiteľ. Tento môže požiadať o pomoc organizácie farmárov, spracovateľov, združenia, alebo ďalšie články poľnohospodárskej výroby [S cieľom zabezpečiť si pomoc môže s organizáciami poľnohospodárov či spracovateľov, so združeniami alebo s ďalšími článkami poľnohospodárskej výroby uzatvoriť príslušné zmluvy – *neoficiálny preklad*].“

18. Článok 17 vykonávacieho nariadenia s názvom „Priestupky“ stanovuje:

„Majiteľ môže uplatniť práva vyplývajúce z ochrany práv odrôd rastlín v rámci spoločenstva voči osobe, ktorá porušuje ktorúkoľvek podmienku alebo obmedzenie súvisiace s výnimkou v zmysle článku 14 základného nariadenia ako je uvedené v tomto nariadení.“

III – Spor vo veci samej, prejudiciálne otázky a konanie pred Súdnym dvorom

19. V rokoch 2001 až 2004 na základe výnimky upravenej v článku 14 základného nariadenia uskutočnili Geistbeckovci po informovaní STV výsadbu odrôd rastlín Kuras, Quarta, Solara, a Marabel, chránených podľa práva Únie, ako aj odrody Secura, chránenej na základe nemeckého práva.

20. Pri kontrole však spoločnosť STV zistila, že skutočne pestované množstvá niekedy až trojnásobne prekročili nahlásené množstvá. Spoločnosť STV na základe sumy, ktorá sa požadovala za udelenie licencie za všeobecných podmienok na produkciu množiteľského materiálu, vypočítala, že výška náhrady škody, na ktorú mala nárok z dôvodu množstevných rozdielov, je 4 576,15 eura. Geistebeckovci však uhradili iba polovicu tejto sumy. Uvedená suma zodpovedala odmene, ktorú mali zaplatiť v súlade s článkom 14 ods. 3 štvrtou zarážkou základného nariadenia v prípade pestovania povoleného v rámci výsady poľnohospodárov.

21. V dôsledku toho podala STV žalobu proti Geistbeckovcom za neúplne ohlásené pestovanie chránených odrôd rastlín a požadovala zaplatenie ešte nesplatenej sumy 2 288 eur, ako aj náhradu nákladov, ktoré vznikli pred začatím súdneho konania, vo výške 141,05 eura. Návrhu STV sa vyhovelo tak na prvom, ako aj na druhom stupni konania. Geistbeckovci podali proti tomuto poslednému rozhodnutiu opravný prostriedok „Revision“ na Bundesgerichtshof.

22. V tomto kontexte si vnútroštátny súd kladie otázky najmä o výpočte primeraného odškodnenia dlžného podľa článku 94 ods. 1 základného nariadenia majiteľovi chránených práv podľa tohto nariadenia. V tejto súvislosti sa, vychádzajúc z rozsudku Schulin, už citovaného, domnieva, že poľnohospodár, ktorý si riadne nesplnil povinnosť poskytnúť informácie stanovenú v článku 14 ods. 3 šiestej zarážke základného nariadenia voči majiteľovi chránenej rastlinnej odrody, sa nemôže dovolávať článku 14 ods. 1 tohto nariadenia a vystavuje sa žalobe za porušovanie práv na základe článku 94 tohto nariadenia, ako aj zaplateniu primeraného odškodnenia.

23. Vnútroštátny súd však vyslovil pochybnosti, pokiaľ ide o spôsoby výpočtu tohto odškodnenia. Na jednej strane je podľa neho možné založiť výpočet na priemernej sume účtovanej za licencovanú produkciu množiteľského materiálu dotknutých chránených odrôd rastlín v tej istej oblasti (ďalej len „poplatok za licencovanú produkciu“). Na druhej strane sa toto odškodnenie môže vypočítať na základe odmeny za povolené pestovanie v súlade s článkom 14 ods. 3 štvrtou zarážkou základného nariadenia v spojení s článkom 5 ods. 5 vykonávacieho nariadenia (ďalej len „odmena za povolené pestovanie“).

24. V prípade prvej hypotézy by poľnohospodár bol povinný zaplatiť poplatok za licencovanú produkciu za tých istých podmienok a v tých istých sadzbách ako tretie osoby. V prípade druhej hypotézy by sa mohol dovolávať zvýhodnenej sadzby vyhradenej poľnohospodárom, teda poplatku za povolené pestovanie, ktorý zodpovedá 50 % sumy za licencovanú produkciu množiteľského materiálu, pokiaľ táto odmena nie je zmluvne dohodnutá medzi dotknutým majiteľom práv a poľnohospodárom.

25. Za týchto okolností sa Bundesgerichtshof rozhodnutím z 30. septembra 2010, ktoré bolo doručené do kancelárie Súdneho dvora 26. októbra 2010, rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa pri výpočte primeraného odškodnenia, ktoré má podľa článku 94 ods. 1 [základného] nariadenia zaplatiť poľnohospodár majiteľovi práva Spoločenstva k odrodám rastlín, pretože použil množiteľský materiál chránenej odrody získaný pestovaním a nesplnil si povinnosti stanovené v článku 14 ods. 3 [základného] nariadenia a článku 8 [vykonávacieho] nariadenia, vychádzať z priemernej sumy, ktorá sa na tom istom území požaduje za licencovanú produkciu zodpovedajúceho množstva množiteľského materiálu chránených odrôd príslušných druhov rastlín, alebo má byť namiesto toho základom výpočtu (nižšia) odmena, ktorú by bolo potrebné zaplatiť v prípade povoleného pestovania podľa článku 14 ods. 3 štvrtej zarážky [základného] nariadenia a článku 5 [vykonávacieho] nariadenia?

2. Ak sa má ako základ použiť len odmena za povolené pestovanie, môže majiteľ práv Spoločenstva k odrodám rastlín v uvedenej situácii v prípade jednorazového zavineného porušenia vypočítať výšku škôd, ktoré sa majú nahradiť podľa článku 94 ods. 2 základného nariadenia, paušálne na základe poplatku za udelenie licencie na produkciu množiteľského materiálu?

3. Je prípustné alebo dokonca nutné, aby sa pri výpočte primeraného odškodnenia dlžného podľa článku 94 ods. 1 [základného] nariadenia alebo náhrady ďalších škôd dlžných podľa článku 94 ods. 2 uvedeného nariadenia zohľadnili mimoriadne náklady organizácie, ktorá háji práva veľkého počtu majiteľov ochranných práv, spojené s kontrolnou činnosťou takým spôsobom, že sa prizná dvojnásobok obvykle dohodnutej odmeny, resp. odmeny dlžnej podľa článku 14 ods. 3 štvrtej zarážky základného nariadenia?“

26. Písomné pripomienky predložili účastníci konania vo veci samej, ako aj grécka a španielska vláda a Európska komisia. Dňa 18. januára 2012 sa účastníci konania vo veci samej, grécka vláda a Komisia zúčastnili na pojednávaní.

IV – Analýza

A – *Úvodné poznámky*

27. Na účely zodpovedania prejudiciálnych otázok podaných vnútroštátnym súdom uvediem úvodné poznámky jednak o kvalite množiteľského materiálu použitého v tomto prípade, čo je predmetom otázky položenej Geistbeckovcami, a jednak o rozsahu výsady poľnohospodárov.

28. Potom sa budem zaoberať otázkou vhodnej metódy výpočtu primeraného odškodnenia dlžného majiteľovi ochranných práv k odrodám rastlín v rámci Spoločenstva v zmysle článku 94 ods. 1 základného nariadenia. Nakoniec preskúmam otázku, či je pri výpočte tohto odškodnenia alebo náhrady škody dlžnej na základe článku 94 ods. 2 tohto nariadenia možné zohľadniť náklady spojené s kontrolnou činnosťou, ktoré vznikli organizácii, o akú ide v konaní vo veci samej. [7]

1. O kvalite chráneného množiteľského materiálu

29. Podľa Geistbeckovcov sporný množiteľský materiál už nemá kvalitu uvedenú v článku 13 ods. 2 základného nariadenia, a teda už nie je vhodný na obchodovanie, ktoré patrí do rámca udelenia licencie. Tiež sa domnievajú, že nižšia kvalita materiálu zberu neodôvodňuje, aby majiteľ práva k odrodám rastlín vyžadoval platbu licenčného poplatku v plnej výške.

30. Dospel som k názoru, že z pohľadu práva duševného vlastníctva používanie chráneného materiálu nemá žiadny vplyv na ochranu identity materiálu, ktorý je predmetom chráneného práva, ako sú odrody rastlín v konaní vo veci samej. Právo duševného vlastníctva nezaniká jeho použitím.

31. Okrem toho na to, aby mohla činnosť poľnohospodára spadať do rozsahu pôsobnosti výsady poľnohospodárov upravenej v článku 14 základného nariadenia, musí mať produkt zberu vlastnosti v súlade s charakteristikami chránenej odrody [8]. Poľnohospodár pestuje a rozmnožuje rastliny, ktoré spĺňajú potrebné charakteristiky predmetných odrôd.

2. O rozsahu výsady poľnohospodárov

32. Najprv treba zdôrazniť, že podľa článku 13 ods. 2 písm. a) základného nariadenia sa na akékoľvek rozmnožovanie produktu zberu chránenej odrody v zásade vyžaduje povolenie majiteľa.

33. Článok 14 ods. 1 základného nariadenia však upravuje výnimku z tejto zásady. Táto výnimka má za cieľ chrániť poľnohospodársku výrobu. V zmysle tohto článku sú poľnohospodári na rozmnožovanie na poliach na vlastnej poľnohospodárskej usadlosti oprávnení používať produkt zberu, ktorý získali na vlastnej poľnohospodárskej usadlosti pestovaním množiteľského materiálu, pod podmienkou, že sa zachovajú kritériá stanovené v odseku 3 toho istého článku.

34. Táto výsada sa neuplatňuje, pokiaľ poľnohospodár nerešpektuje povinnosti uvedené v článku 14 ods. 3 základného nariadenia a spresnené vo vykonávacom nariadení.

35. V rozsudku Schulin, už citovanom vyššie, sa Súdny dvor už v stručnosti zaoberal rozsahom práva poľnohospodára domáhať sa tejto výnimky. Podľa Súdneho dvora poľnohospodár, ktorý nezaplatí majiteľovi primeranú odmenu, keď používa produkt zberu získaný pestovaním množiteľského materiálu chránenej odrody, sa nemôže dovolávať článku 14 ods. 1 základného nariadenia, a preto sa má predpokladať, že vykonal jednu z činností uvedených v článku 13 ods. 2 tohto nariadenia bez toho, aby mal na to povolenie. Okrem toho z článku 94 toho istého nariadenia vyplýva, že tohto poľnohospodára môže majiteľ žalovať s cieľom dosiahnuť zákaz takéhoto porušovania jeho práv, aby mu bolo zaplatené primerané odškodnenie, alebo obe možnosti súčasne. Ak by poľnohospodár konal úmyselne alebo z nedbanlivosti, je tiež zodpovedný za náhradu ďalších škôd, ktoré boli majiteľovi spôsobené takýmto konaním. [9]

7 — Spresňujem, že je potrebné vychádzať z hypotézy, podľa ktorej majitelia do sumy poplatku za licencovanú produkciu spravidla zahŕňajú aj poplatky za kontrolu a bežný dohľad súvisiace s ochranou ich práv.

8 — Pokiaľ ide o charakteristiky odrôd pestovaných v rámci európskeho poľnohospodárstva, pozri body 1 až 4 návrhov, ktoré predniesla generálna advokátka Kokott vo veci Association Kokopelli, C-59/11, v konaní pred Súdnym dvorom.

9 — Rozsudok Schulin, už citovaný, bod 71.

36. Z môjho pohľadu je nevyhnutné postupovať rovnako, keď ide o poľnohospodára, ktorý si riadne nesplnil povinnosť poskytnúť informácie stanovenú v článku 14 ods. 3 šiestej zarážke základného nariadenia, pretože platba primeranej odmeny uvedenej v rozsudku Schulin, už citovanom, sa nachádza, tak ako poskytnutie informácií, v uvedenom článku, ktorý vymenúva kritériá, za ktorých môže výnimka upravená v článku 14 ods. 1 tohto nariadenia nadobudnúť účinnosť.

37. Ako uvádza Komisia vo svojich pripomienkach, keď si poľnohospodár nesplní povinnosť poskytnúť informácie majiteľovi v súlade s článkom 14 ods. 3 šiestej zarážky základného nariadenia v spojení s článkom 8 vykonávacieho nariadenia a keď mu nezaplatí ani primeranú odmenu za túto časť produkcie, ustanovenia o výnimke v článku 14 ods. 1 základného nariadenia sa nemôžu uplatniť.

38. Ak nie sú dodržané tieto podmienky povoleného pestovania upravené v článku 14 ods. 3 základného nariadenia, ustanovenia o výnimke v článku 14 ods. 1 toho istého nariadenia sa už nemôžu uplatniť. Pokiaľ teda v prípade pestovania nie sú dodržané kritériá uvedené v odseku 3 tohto článku, predstavuje takéto pestovanie zásah do práv majiteľa, ktoré mu boli udelené článkom 13 ods. 2 základného nariadenia.

B – *Výpočet primeraného odškodnenia upraveného v článku 94 ods. 1 základného nariadenia*

39. Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že z dôvodu zásahu do práv na ochranu odrôd rastlín má STV právo požadovať zaplatenie primeraného odškodnenia v zmysle článku 94 ods. 1 základného nariadenia. Okrem toho vnútroštátny súd zdôrazňuje, že nedodržanie povinnosti poskytnúť informácie je možné pripísať Geistbeckovcom, takže STV môže požadovať aj náhradu škody, ktorá jej vznikla, na základe článku 94 ods. 2 toho istého nariadenia.

40. Na úvod poznamenávam, že na účely preskúmania článku 94 základného nariadenia je potrebné vychádzať z hypotézy, že cieľom sledovaným týmto článkom je odškodnenie v plnej výške založené na zásade *restitutio in integrum*.[10] Inak povedané, odškodnenie, ktoré sa musí zaplatiť pri zásahu do práv na ochranu odrôd rastlín, má za cieľ vrátiť majiteľovi postavenie, ktoré mal pred porušením. Uplatnenie tejto zásady však v prejednávanom prípade nie je bez problémov, keďže tento stav môže byť obnovený buď s odkazom na povolené pestovanie, alebo zohľadnením sumy získanej za licencovanú produkciu množiteľského materiálu.

1. O systémoch stanovených článkami 14 a 94 základného nariadenia

41. Pokiaľ ide o výpočet primeraného odškodnenia v zmysle článku 94 ods. 1 základného nariadenia, vnútroštátny súd navrhuje dve metódy, ktoré sa môžu uplatniť pri výpočte tohto odškodnenia: na základe poplatku za licencovanú produkciu alebo na základe odmeny za povolené pestovanie.

42. Zdôrazňujem, že znenie článku 94 základného nariadenia neposkytuje žiadne údaje, pokiaľ ide o možnosť zohľadniť výšku odmeny za povolené pestovanie v zmysle článku 14 ods. 3 štvrtej zarážky tohto nariadenia v rámci výpočtu primeraného odškodnenia v zmysle tohoto ustanovenia.

10 — Pozri v tomto zmysle BONADIO, E.: Remedies and sanctions for the infringement of intellectual property rights under EC law. In: *European Intellectual Property Review*. 2008, č. 8, zv. 30, s. 324.

43. Rovnako zdôrazňujem, že niektoré jazykové verzie (najmä španielske, dánske, nemecké, anglické, talianske a fínske znenie) používajú odlišné pojmy v článku 94 ods. 1 [11] a článku 14 ods. 3 štvrtej zarážky [12] základného nariadenia, zatiaľ čo francúzske znenie používa to isté spojenie v oboch ustanoveniach, a to „rémunération équitable“ („spravodlivá odmena“ alebo „primerané odškodnenie“). Keďže však z tejto jazykovej odlišnosti nie je možné dospieť k záverom, je potrebné preskúmať tieto ustanovenia v ich príslušnom kontexte, zohľadniac najmä ich ciele.

44. Pripomínam, že spravodlivá odmena stanovená v článku 14 ods. 3 štvrtej zarážke základného nariadenia je súčasťou ustanovenia o výnimke. V tomto kontexte Súdny dvor v rozsudku Schulin, už citovanom, vyhlásil, že v súlade so sedemnástym a osemnástym odôvodnením základného nariadenia predstavujú ustanovenia článku 14 tohto nariadenia prijaté vo verejnom záujme na ochranu poľnohospodárskej výroby výnimku z pravidla, podľa ktorého sa na rozmnožovanie materiálu zberu chránenej odrody vyžaduje povolenie majiteľa. [13]

45. V už citovanom rozsudku Brangewitz Súdny dvor tiež konštatoval, že dôsledkom práva poľnohospodárov bez predchádzajúceho súhlasu majiteľa vysadiť produkt zberu získaný z množiteľského materiálu odrody, na ktorú sa vzťahuje výsada, je ich povinnosť na požiadanie poskytnúť majiteľovi príslušné informácie a povinnosť, s výnimkou malých poľnohospodárov, zaplatiť mu spravodlivú odmenu. [14]

46. Súdny dvor sa domnieva, že článok 14 základného nariadenia teda zachováva rovnováhu medzi záujmami majiteľov práv k odrodám rastlín a záujmami poľnohospodárov. Výsada poľnohospodárov – pestovanie bez predchádzajúceho povolenia – v kombinácii s povinnosťou poskytnúť informácie a povinnosťou zaplatiť primeranú odmenu teda umožňuje zabezpečiť ochranu vzájomných oprávnených záujmov poľnohospodárov a majiteľov práv v ich priamych vzťahoch. [15]

47. Je preto prvoradé, aby sa pojem „spravodlivá odmena“ uvedený v článku 14 ods. 3 štvrtej zarážke základného nariadenia vykladal reštriktívne a v jeho konkrétnom kontexte ako súčasť systému výnimky upravenej týmto článkom.

48. Ďalej primerané odškodnenie, ktoré stanovuje článok 94 ods. 1 základného nariadenia, sa musí tak ako odmena upravená v článku 14 ods. 3 štvrtej zarážke tohto nariadenia vykladať pri zohľadnení kontextu tohto nariadenia a cieľov, ktoré sa ním sledujú.

49. Vo všeobecnosti, ako vyplýva z piateho odôvodnenia základného nariadenia, sleduje toto nariadenie všeobecný cieľ zlepšiť ochranu všetkých šľachtiteľov odrôd. [16] Vzhľadom na cieľ ochrany majiteľov odrôd rastlín upravenej v základnom nariadení sa domnievam, že článok 94 ods. 1 tohto nariadenia umožňuje majiteľovi dbať na to, aby boli jeho záujmy chránené voči každej osobe, ktorá uskutočnila bez predchádzajúceho povolenia jednu z činností vymenovaných v článku 13 ods. 2 základného nariadenia. [17]

11 — Znenie týchto verzií je takéto: „indemnización razonable“, „rimelig vederlag“, „angemessenen Vergütung“, „reasonable compensation“, „equa compensazione“ a „kohtuullinen korvaus“.

12 — Tieto verzie používajú nasledujúce pojmy: „remuneración justa“, „rimelig godtgoerelse“, „angemessene Entschädigung“, „equitable remuneration“, „equa remunerazione“ a „kohtuullinen palkkio“.

13 — Rozsudok Schulin, už citovaný (bod 47).

14 — Rozsudok Brangewitz, už citovaný (bod 43).

15 — Pozri v tomto zmysle rozudok Brangewitz, už citovaný, bod 43, a analogicky rozsudok zo 6. februára 2003, SENA, C-245/00, Zb. s. I-1251, bod 36.

16 — V tejto súvislosti pozri tiež bod 40 návrhov, ktoré predniesol generálny advokát Ruiz-Jarabo Colomer vo veci, v ktorej bol vyhlásený už citovaný rozsudok Jäger. V tomto kontexte dospel k názoru, že predmetom základného nariadenia nebola právna úprava sektoru poľnohospodárskej výroby, ale vytvorenie režimu ochrany odrôd rastlín v rámci Spoločenstva.

17 — Uvádzam tiež, že tento režim predstavuje odlišný a osobitný systém náhrady škody, ktorého cieľom je zabezpečiť potrebný účinok základného nariadenia.

2. O metóde výpočtu založenej na poplatku za licencovanú produkciu

50. Na účely zabezpečenia ochrany majiteľov chránených odrôd rastlín a navrátenia veci do pôvodného stavu pred porušením ich práv je potrebné vypočítať primerané odškodnenie v zmysle článku 94 ods. 1 základného nariadenia na základe poplatku za licencovanú produkciu.

51. Toto ustanovenie je rovnako uplatniteľné na osobu, ktorá sa dopustila porušenia práv a pritom nekonala úmyselne ani z nedbanlivosti.[18] Jeho cieľom je zabezpečiť, aby majiteľ získal primerané odškodnenie, ktoré podľa môjho názoru nemôže byť nižšie než kompenzácia, ktorú by uvedený majiteľ mohol požadovať na základe licencovanej produkcie množiteľského materiálu podľa článku 13 základného nariadenia.

52. Keďže vychádzam z toho, že systém stanovený v článku 14 tohto nariadenia má povahu výnimky, domnievam sa, že poľnohospodára, ktorý nedodrží podmienky vymenované v článku 14 ods. 3 základného nariadenia, ktoré sú východiskom na uplatnenie výnimky stanovenej v odseku 1 toho istého článku, je potrebné považovať za akúkoľvek tretiu osobu povinnú nadobudnúť chránenú odrodu na trhu za poplatok za licencovanú produkciu. Poľnohospodár, ktorý nedodrží svoje povinnosti, ktoré má podľa článku 14 ods. 3 základného nariadenia, si teda nemôže uplatniť výnimku stanovenú v uvedenom článku.

53. Tento záver navyše potvrdzuje znenie článku 17 vykonávacieho nariadenia, podľa ktorého majiteľ práv k odrodám rastlín v rámci Spoločenstva môže tieto práva uplatniť proti každej osobe, ktorá poruší jednu z podmienok alebo obmedzení súvisiacich s výnimkou podľa článku 14 základného nariadenia.

54. Navyše sa mi zdá užitočné uviesť, že v opačnom prípade by poľnohospodári nemuseli byť motivovaní dodržovať povinnosť poskytnúť informácie majiteľovi, pokiaľ by porušenie povinností, od ktorých závisí účinnosť uvedenej výnimky, v skutočnosti nemalo preventívny hospodársky dôsledok.

55. Ako vyplýva aj z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, obmedzenie nároku majiteľa na odmenu zodpovedajúcu sume odmeny za povolené pestovanie by z tohto pohľadu neodôvodnene zvýhodňovalo poľnohospodárov, ktorí nedodržujú povinnosti stanovené v článku 14 ods. 3 základného nariadenia.

56. V takom systéme, ktorého všeobecným cieľom je zabezpečiť vysokú úroveň ochrany odrôd, by bolo v rozpore s uvedeným cieľom, keby mal poľnohospodár bez ohľadu na to, či dodrží svoju povinnosť poskytnúť informácie, systematicky povinnosť zaplatiť iba odmenu za povolené pestovanie, ktorej výška je na základe uplatniteľnej právnej úpravy stanovená na podstatne nižšej úrovni než v prípade poplatkov za licencovanú produkciu.

57. V tomto ohľade dopĺňam, že aj keby povinnosť zaplatiť primerané odškodnenie v zmysle článku 94 ods. 1 základného nariadenia, vypočítané na základe poplatku za licencovanú produkciu, viedla k vyššej kompenzácii než v prípade povoleného pestovania podľa článku 14 základného nariadenia, nešlo by o odškodnenie ako „trest“ (punitive damages), ktorého súčasťou je aj sankčný prvok.[19] Ide však o spôsob, ktorý umožňuje náhradu nákladov na licencovanú produkciu množiteľského materiálu pri protiprávnom pestovaní, a preto má preventívnu úlohu.

18 — Pokiaľ ide o objektívnu povahu primeraného odškodnenia stanoveného v článku 94 ods. 1 základného nariadenia, pozri rozsudok Greenstar-Kanzi Europe, už citovaný, bod 48.

19 — Pozri tiež odôvodnenie č. 26 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožiteľnosti práv duševného vlastníctva (Ú. v. EÚ L 157, s. 45; Mim. vyd. 17/002, s. 32), ktorá nie je uplatniteľná v tomto prípade.

58. Zastávam tiež názor, že na účel určenia sumy primeraného odškodnenia stanoveného v článku 94 ods. 1 základného nariadenia v takej situácii, ako je situácia v konaní vo veci samej, je potrebné vychádzať z poplatkov za licencovanú produkciu. Akýkoľvek iný výklad by totiž nebol spôsobilý zabezpečiť ani cieľ uvedeného nariadenia, ani jeho účinok.

59. V prípade, že by Súdny dvor nezastával to isté stanovisko ako ja, pokiaľ ide o nutnosť použiť ako východisko na výpočet primeraného odškodnenia podľa článku 94 ods. 1 základného nariadenia poplatok za licencovanú produkciu, uvediem aj niekoľko poznámok týkajúcich sa druhého spôsobu výpočtu na základe odmeny za povolené pestovanie, ktorý uvádza vnútroštátny súd.

3. O alternatívnej metóde výpočtu, ktorú navrhuje vnútroštátny súd

60. Zdôrazňujem hneď na začiatku, že ak sa primerané odškodnenie, ktoré je povinný zaplatiť poľnohospodár majiteľovi v prípade porušenia práv podľa článku 94 ods. 1 základného nariadenia, vypočíta na základe odmeny za povolené pestovanie, táto suma by bola v konečnom dôsledku nižšia než suma dlžná treťou osobou za licencovanú produkciu množiteľského materiálu.

61. Pripomínam, že z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že Geistbeckovci konali úmyselne, takže STV môže tiež požadovať náhradu utrpenej škody v súlade s článkom 94 ods. 2 základného nariadenia. [20]

62. Aby sa v tomto kontexte zabezpečilo dosiahnutie všeobecného cieľa základného nariadenia a zabránilo sa tomu, aby nepovolené rozmnožovanie viedlo k bezdôvodnému obohateniu protiprávne konajúcich osôb v porovnaní s tretími osobami, ktoré produkujú licencovaný množiteľský materiál, zdá sa mi nevyhnutné stanoviť sumu škody, ktorá sa má podľa článku 94 ods. 2 základného nariadenia nahradiť, na základe poplatku za licencovanú produkciu. V tomto prípade by škoda, ktorá majiteľovi vznikla podľa článku 94 ods. 2 základného nariadenia, zodpovedala rozdielu medzi uvedeným poplatkom a spravodlivou odmenou stanovenou v článku 14 ods. 3 štvrtej zarážke základného nariadenia. [21]

63. Spresňujem, že odmena za povolené pestovanie pokrýva iba 50 % sumy poplatku za licencovanú produkciu. [22] Škoda vzniknutá majiteľovi v zmysle článku 94 ods. 2 základného nariadenia teda v takom prípade bez toho, aby bol uvedený majiteľ povinný podať dôkaz, zodpovedá rozdielu medzi výškou odmeny za povolené pestovanie a poplatkom za licencovanú produkciu.

64. Pokiaľ ide ďalej o bežné náklady na kontrolu a dohľad uvádzané vnútroštátnym súdom, dodávam, že zohľadnenie odmeny za povolené pestovanie ako základu na výpočet primeraného odškodnenia podľa článku 94 ods. 1 základného nariadenia by malo tiež za následok, že uvedené náklady zahrnuté obvykle do sumy poplatku za licencovanú produkciu by neboli úplne pokryté odmenou podľa článku 14 ods. 3 štvrtej zarážky základného nariadenia.

20 — Pokiaľ ide o možné metódy výpočtu škody vzniknutej majiteľovi a komplikácie, ktoré so sebou prinášajú, pozri WÜRTENBERGER, G. a i.: *European Plant Variety Protection*. Oxford : Oxford University Press, 2009, s. 177 a 178.

21 — Dopĺňam, že článok 18 ods. 2 vykonávacieho nariadenia stanovuje, že v prípade opakovaného a úmyselného porušovania povinností upravených v článku 14 ods. 3 základného nariadenia poľnohospodárom predstavuje náhrada škody vzniknutá majiteľovi prinajmenšom paušálnu sumu, ktorá sa vypočíta na základe štvornásobku poplatku požadovaného za licencovanú produkciu, bez toho, aby bola dotknutá akákoľvek vyššia náhrada škody. Ustanovenia vykonávacieho nariadenia však poľnohospodárom nemôžu ukladať povinnosti väčšieho rozsahu než tie, ktoré vyplývajú zo základného nariadenia. Pokiaľ ide o výklad článku 8 ods. 2 vykonávacieho nariadenia, pozri rozsudok Schulin, už citovaný, bod 60.

22 — V súlade s článkom 5 ods. 1 vykonávacieho nariadenia môže byť táto odmena aj predmetom zmluvy medzi majiteľom a poľnohospodárom.

65. Z toho vyplýva, že pokiaľ by bol tento spôsob výpočtu považovaný za vhodný, majiteľ chránenej odrody by musel byť spôsobilý vypočítať výšku škody, ktorá sa má nahradiť, podľa článku 94 ods. 2 základného nariadenia v závislosti od poplatku za licencovanú produkciu, do ktorého sú zahrnuté aj obvyklé náklady na kontrolu a dohľad vynaložené majiteľom. Takýto výklad by pre uvedeného majiteľa z hospodárskeho hľadiska viedol k rovnakému výsledku ako prvý navrhovaný výklad.

4. O zohľadnení nákladov na osobitne významné kontrolné opatrenia

66. Vnútroštátny súd sa tiež pýta, či môžu byť predmetom odškodnenia osobitne významné kontrolné opatrenia uskutočnené subjektom, ktorý háji nároky veľkého počtu majiteľov chránených práv, na zistenie prípadných porušení v zmysle článku 94 ods. 1 alebo 2 základného nariadenia a či sa môžu náklady na tieto opatrenia vypočítať paušálne do výšky dvojnásobku dohodnutej odmeny.

67. Pokiaľ ide v prvom rade o povahu tejto otázky, Komisia uvádza, že na riešenie sporu v konaní vo veci samej nemá vplyv. Pripúšťam síce, že z vnútroštátneho rozhodnutia vyplýva, že STV zaplatenie takejto paušálnej sumy nepožadovala a že konanie vo veci samej sa týka iba nákladov vzniknutých pred začatím konania v minimálnej výške, a to 141,05 eura, ktoré jednoznačne nevyplývajú z kontrol uskutočňovaných spoločnosťou STV. Domnievam sa však, že táto otázka nie je hypotetická, pretože je úzko spojená s uplatnením odsekov 1 a 2 článku 94 základného nariadenia. [23]

68. Pokiaľ ide o vec samu, je potrebné zdôrazniť, že ustanovenia článku 3 ods. 2 vykonávacieho nariadenia umožňujú majiteľom, aby sa na účely výkonu svojich práv vyplývajúcich z článku 14 základného nariadenia vhodným spôsobom združovali. Môžu konať jednotlivo alebo kolektívne, alebo dokonca na tento účel založiť organizáciu. [24]

69. Z už citovaného rozsudku Jäger vyplýva, že predmetom činnosti spoločnosti STV je ochrana hospodárskych záujmov jej členov, ktorí priamo či nepriamo vyrábajú alebo predávajú osivo alebo ktorých záujmom je výroba či predaj osiva. Táto spoločnosť konkrétne dohliada na práva šľachtiteľov na vnútroštátnej a medzinárodnej úrovni a vykonáva overovanie, pokiaľ ide o nároky šľachtiteľov, ktorí sú jej členmi alebo tretími osobami v podnikoch zaoberajúcich sa rozmnožovaním odrôd rastlín alebo ich predajom. Tieto úlohy zahŕňajú aj výber poplatkov za užívanie licencií týkajúcich sa odrôd rastlín a napokon prijímanie všeobecných opatrení na podporu výroby a zásobovania spotrebiteľov kvalitným osivom, ako aj predaja osiva. [25]

70. Ako uviedla grécka vláda vo svojich pripomienkach, skutočnosť, že práva vyplývajúce z článku 14 základného nariadenia možno vykonávať kolektívne, neznamená, že poľnohospodár, a to ani ten, ktorý porušuje ustanovenia uvedeného nariadenia, musí niesť náklady na takúto kolektívnu činnosť. Naopak, v súlade s článkom 14 ods. 3 piatou zarážkou základného nariadenia v spojení s článkom 16 vykonávacieho nariadenia, podľa ktorého kontrolu vykonáva majiteľ, musia byť tieto náklady zahrnuté majiteľom do poplatku za licencovanú produkciu.

71. Vzhľadom na úlohu, ktorú zabezpečuje subjekt, akým je subjekt dotknutý v konaní o veci samej, a ktorá je úzko spojená s kontrolou a overovaním s cieľom ochrany práv dotknutých šľachtiteľov, náklady na osobitne významné kontrolné opatrenia uskutočnené takým subjektom nemôžu byť osobitne zohľadnené v rámci výpočtu primeraného odškodnenia podľa článku 94 ods. 1 základného nariadenia alebo náhrady škody na základe článku 94 ods. 2 tohto nariadenia.

23 — Poznamenávam, že ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, táto otázka sa inšpirovala judikatúrou Bundesgerichtshof v oblasti porušenia práva byť zastúpený. V tejto oblasti Bundesgerichtshof už dlhšie priznáva organizácii kolektívnej správy práv, ktorá stíha uvedené porušenia, tzv. Verletzerzuschlag (príplatok za porušenie) do výšky dvojnásobku obvyklého licenčného poplatku.

24 — Pozri v tejto súvislosti rozsudok Jäger, už citovaný, bod 51.

25 — Pozri rozsudok Jäger, už citovaný, bod 17.

72. Podľa môjho názoru je možné náklady na takéto opatrenia zohľadniť iba v rozsahu, v akom ide o ďalšie náklady, ktoré vznikli pred začatím konania alebo v rámci konania súvisiaceho s preskúmaním konkrétneho prípadu porušenia a ktorých náhradu je možné požadovať na základe článku 94 ods. 2 základného nariadenia a za podmienok v ňom stanovených.[26] Medzi takýmito nákladmi a predmetným porušením musí v každom prípade existovať príčinná súvislosť.

73. Napokon uvádzam, že pokiaľ bude primerané odškodnenie podľa článku 94 ods. 1 základného nariadenia vypočítané na základe poplatku za licencovanú produkciu, ako navrhujem ja, majiteľ nemôže požadovať zaplatenie kompenzácie z dôvodu náhrady bežných nákladov na kontrolu a dohľad, ktoré súvisia s kontrolou podľa článku 14 ods. 3 piatej zarážky základného nariadenia, ako aj článku 16 vykonávacieho nariadenia.[27]

74. Prijať tento záver je nevyhnutné, keďže obvyklé náklady na kontrolu a dohľad, a to aj náklady v značnej výške, je potrebné považovať, ako vyplýva z týchto návrhov, za súčasť súm vybratých na základe licencovanej produkcie, a teda za zahrnuté do poplatku za licencovanú produkciu, ak majiteľ vykonáva kontrolu podľa článku 14 ods. 3 piatej zarážky základného nariadenia a článku 16 vykonávacieho nariadenia. Výpočet primeraného odškodnenia na základe poplatku za licencovanú produkciu totiž umožňuje napraviť dôsledky porušenia a vracia tak majiteľa do postavenia, ktoré mal pred porušením práv.

V – Návrh

75. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy navrhujem jednak, aby Súdny dvor rozhodol, že na druhú prejudiciálnu otázku nie je potrebné odpovedať, a jednak, aby na prvú a tretiu prejudiciálnu otázku položenú Bundesgerichtshof odpovedal takto:

Primerané odškodnenie, ktoré je podľa článku 94 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 2100/94 z 27. júla 1994 o právach spoločenstva k odrodám rastlín poľnohospodár povinný zaplatiť majiteľovi práv k odrodám rastlín v rámci Spoločenstva za to, že použil množiteľský materiál chránenej odrody získaný pestovaním, bez toho, aby si splnil povinnosti stanovené v článku 14 ods. 3 nariadenia č. 2100/94 a článku 8 nariadenia Komisie (ES) č. 1768/95 z 24. júla 1995, ktoré ustanovuje pravidlá poľnohospodárskych výnimiek pre potreby článku 14 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 2100/94, zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 2605/98 z 3. decembra 1998, sa má vypočítať na základe priemernej sumy poplatku, ktorý účtuje za licencovanú produkciu množiteľského materiálu chránených odrôd dotknutých rastlinných druhov v tej istej oblasti. Vzhľadom jednak na to, že výpočet primeraného odškodnenia na uvedenom základe umožňuje, aby sa majiteľovi vrátilo postavenie, ktoré mal pred porušením práv, a aby sa napravili následky porušení jeho práv, a jednak na to, že náklady na kontrolu a dohľad je potrebné považovať za náklady zahrnuté majiteľom do sumy za licenciu, majiteľ práv môže náhradu týchto nákladov požadovať iba v rozsahu, v akom ide o ďalšie náklady vzniknuté pred začatím konania alebo v rámci konania súvisiaceho s preskúmaním konkrétneho prípadu porušenia a ktorých náhradu je možné vyžadovať na základe článku 94 ods. 2 nariadenia č. 2100/94 a za podmienok v ňom stanovených.

26 — Tento záver sa mi javí tiež v súlade so zásadami, ktoré boli uvedené v odôvodnení č. 26 a v článku 13 smernice 2004/48.

27 — Okrem týchto poplatkov však môže majiteľ v zmysle článku 94 ods. 2 základného nariadenia požadovať zaplatenie náhrady na účely náhrady škody utrpenej týmto majiteľom.